

[Gert Petersen]

ken. Jeg ved ikke, om det skyldes spændte personforhold eller hvad, men i hvert fald må jeg konstatere, at udenrigsministeren ikke har fulgt sin forgængers spor i en sag som denne, hvor det var oplagt at gå samme vej for at opnå resultater. Men måske er sandheden den, at udenrigsministeren ikke tør bevæge sig hurtigere end den langsomste EF-hest.

Fællesmarkedet beskæftiger sig jo med store og små problemer sådan lidt hulter til bulter. Til det europæiske rådsmøde i december 1977 forelå der et notat fra Kommissionen om udsigterne for den økonomisk-monetære union. Det overbelastede bureaukrati fik dog først fremstillet notatet så sent, at det ikke kunne realitetsbehandles på rådsmødet, men det er der, det ligger der, og det skal, så vidt jeg har forstået, op igen.

Her er Kommissionen lidt forbavsende for mange vendt tilbage til de store visioner fra 1971-72. Nu skal punktafgifterne og moms-satserne harmoniseres, hvorved man truer hele den afgiftspolitik, som traditionelt spiller en stor rolle som styringsinstrument i vor hjemlige økonomiske politik. Man vil også have gennemført en total liberalisering af de interne kapitalbevægelser, hvormed man definitivt vil fratage os, hvad der kunne blive et vigtigt styringsinstrument.

Det er ikke, fordi jeg tror, at det hele bliver til noget foreløbig, dertil er der alt for meget splid i fællesmarkedet, men jeg vil da godt høre, hvad udenrigsministeren mener om selve tanken. Danmark må vel have en holdning til det. Skal vi harmonisere moms-satserne, skal vi harmonisere punktafgifterne osv., som der nu lægges op til i den nye rapport fra Kommissionen?

Hvad mener ministeren om fællesmarkedets forhold til et problem, hvis alvor og omfang også jeg gerne skal anerkende, nemlig de multinationale selskaber? Sidst da Danmark havde formandskabet, fremlagde hr. Ivar Nørgaard jo et forslag i EF om kontrol med de multinationale selskaber. Det var ikke muligt at få det igennem. Det er næsten fem år siden nu. Vil regeringen prøve igen? Det er ikke, fordi jeg tror, at EF kan løse dette problem, for det er min opfattelse, at EF er dannet med det stik modsatte formål, nemlig at give frit løb for de multinationale selskaber, men regeringen har jo hævdet, at det kan lade sig gøre. Det forsøg, man hidtil

har gjort fra regeringens side, løb imidlertid ud i sandet, og indtil nu har man ikke gjort noget nyt forsøg. Vil man gå i gang nu igen?

Efter min opfattelse er sandheden den, at når det kommer til de virkelig store spørgsmål, som kun kan løses internationalt, og hertil hører også spørgsmålet om de multinationale selskaber, så har EF vist sig at være det, vi var nogle, der forudsagde, nemlig et ualmindelig dårligt instrument, absolut uegnet hertil. Regeringen påstår noget andet. O. k., så lad da regeringen prøve, men hidtil har vi ikke set den prøve i synderlig vid udstrækning. Måske er den inderst inde enig med os andre, men så bør den sige det.

Når det nu er sådan, så er det ikke så overraskende, at fællesmarkedet kaster sig over en forfærdelig masse småting og bruger tid, penge og energi på at genere borgerne i medlemsstaterne med et utroligt bureaukrati og regereri. Kunne man dog i det mindste ikke sætte en stopper for det? Det var jo også noget at tage sig af i formandskabsperioden.

SF stemte imod Danmarks indtræden i fællesmarkedet i 1972. Vi er fortsat mod medlemskabet. Vi beklager, at der i dette ting er flertal for medlemskabet efter alt at dømme i strid med holdningen i befolkningen, som den aftegner sig i dag.

Jeg ved godt, at jeg ikke i denne sal her og nu kan få vedtaget noget om et dansk brud med fællesmarkedet. Men så vil jeg spørge, om det også betyder, at man heller ikke vil vedtage en opfordring til regeringen om dog at arbejde på at forhindre de mest plagsomme følger af medlemskabet for den enkelte borger. Jeg tænker på det nonsens, som den vidtdrevne harmonisering er udtryk for. Hvorfor i alverden skal der fastlægges et EF-niveau for støjniveauet for tårnkraner? Hvorfor skal EF-landene administrere et fælles sæt kvalitetskrav til ferskvand, hvori fisk kan leve? Jeg kunne nævne mange flere eksempler, og jeg gør det også om et øjeblik. I nogle tilfælde, f. eks. ved DEMKO-harmoniseringen, har EF-niveauet betydet en klar sænkning af det danske niveau.

Her var der en opgave for Danmark, om vi dog ikke på tværs af det skel, og det er vigtigt, der går mellem dem, der stemte ja og siger ja til fællesmarkedet, og dem, der stemte nej og siger nej til fællesmarkedet, kunne enes om at stoppe den slags plagsomme non-